

© Barbara Jurgens, 2021
© Moon 2021, Amsterdam
© Illustraties: Barbara de Wolf, 2021
Ontwerp omslag en binnenwerk: Petra Gerritsen

ISBN 978 90 488 5907 8
ISBN 978 90 488 5908 5 (e-book)
NUR 281

www.uitgeverijmoon.nl
www.overamstel.com

OVERAMSTEL
uitgevers

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Moon is een imprint van Overamstel uitgevers bv

Barbara Jurgens

Hond vs. Kat

Met illustraties van Barbara de Wolf

moon

Inhoud

Het nieuwe vriendje	5
Het gekke uurtje	10
Een nat pak	16
Samenwerken	23
Ziek	31
Held	38
Verjaardag	45
Kattenluik	52
Verenbos	59
Lente	68
Aan tafel	75
Een drol	82

Het nieuwe vriendje

Hond ligt lekker op de bank. Dat mag niet, dat weet hij best. Maar hij doet het stiekem toch.

Hij schrikt op van de sleutel in het slot. Daar zijn de Baasjes! Hond rent kwispelend naar de deur en springt vrolijk tegen Zus op. Als hij op zijn achterpoten staat, is hij haast even groot als zij. Zus valt bijna om. Ze moet lachen, maar Papa is streng. 'Laag!' zegt hij tegen Hond.

Hond doet zijn staart tussen zijn benen. Hij voelt zich schuldig. 'Het geeft niet,' zegt Zus. 'Hij is gewoon blij om ons te zien!' Hond kwispelt. Hij houdt van Zus, ze ruikt altijd zo lekker, naar snoepjes.

Mama kijkt de kamer in. Wat ligt daar nu, aan diggelen onder de vensterbank? Ze zucht. Nee hè. Haar mooie vaas. Hond heeft hem er per ongeluk af gekwispeld.

'Stoute Hond!' zegt Papa.

'We ruimen het zo wel op,' zegt Mama.

Broer zet een rieten mand op de grond. 'Kijk eens, Hond? Een nieuw vriendje voor jou!'

Hond snuffelt aan de mand. Wat zit daar achter dat deurtje?

Pats! Iets krabt over zijn neus! Hond schrikt terug. Wat is dat?

Vanuit de doos staren twee felle lampjes hem aan.

'Kom maar, kleintje,' zegt Zus. Ze doet het deurtje open en pakt er voorzichtig een wollig schepseltje uit. 'Is ze niet schattig?'

Hond kijkt er verwonderd naar.
Zoiets heeft hij nog nooit gezien.
‘Dit is Kat,’ zegt Zus. ‘Ze is nog een
baby, een poezenbaby.’

De poezenbaby is grijs gestreept, met
een wit vlekje onder haar kin. Ze heeft
knalgroene ogen, waarmee ze onschuldig in
de rondte kijkt.

Zus zet Kat op de grond. Hond houdt voor de
zekerheid afstand. Straks krijgt hij weer een
kras met die scherpe nageltjes.

‘Hond is bang voor een poes!’ zegt Broer verbaasd.

Zus geeft Kat een zetje naar Hond toe. ‘Hij doet heus niks.’

Maar Kat zet geen stap.

Broer aait over haar kopje. Kat maakt een snorrend geluid. Intussen
houdt ze Hond in de gaten.

‘Hoor haar eens spinnen!’ zegt Mama. ‘Zo schattig! En dan te bedenken
dat Hond ook ooit zo klein en schattig was... Weet je nog, toen we hem
uit het asiel haalden?’

‘Dat lijkt een eeuw geleden,’ zegt Papa lachend. ‘Nu is hij een bakbeest.’

‘Maar wel óns bakbeest,’ zegt Zus fel.

‘Natuurlijk,’ sust Mama.

Hond haalt opgelucht adem. Gelukkig, ze vinden hem nog lief.

‘Toch maar een beetje oppassen met Hond,’ vindt Papa. ‘Je weet niet
hoe hij gaat reageren.’

‘Hij zou haar toch niets doen?’ vraagt Zus. ‘Zo’n lief klein poesje?’

‘Als hij dat doet, dan geef ik hem een schop!’ zegt Broer.

‘Doe niet zo gek,’ zegt Mama. ‘Een dier schoppen, dat mag echt niet!’

Hond deinst terug. Hij wil absoluut geen schop.

‘Ze moeten nog een beetje aan elkaar wennen,’ zegt Papa. ‘Dan worden ze vanzelf vriendjes.’

‘En dan gaan ze samen spelen!’ roept Broer.

‘Precies,’ zegt Mama. ‘Dan is Hond niet meer zo alleen.’

Hond kijkt verbaasd. Hij is toch niet alleen? Hij heeft de Baasjes toch?

Mama pakt hem bij zijn halsband. ‘Kom er even bij.’

Hond moet mee, of hij wil of niet.

Kat verstopt zich achter de benen van Zus uit angst voor Hond. Haar snorharen trillen.

Hond steekt voorzichtig zijn snuit naar voren en snuffelt aan Kat. Kat kwispelt nu met haar staart, maar ze kijkt er niet zo vriendelijk bij. Hond kwispelt terug. Voor hem betekent dat vriendschap, maar als hij aarzelend een stapje naar voren zet, zet Kat haar rug op en blaast.

Papa trekt Hond weg. 'Kijk nou wat je doet. Je maakt haar bang!' Hond is in de war. Hij begint schel te blaffen. Het doet pijn aan je oren. Miauw, piept Kat. Het klinkt heel zielig. Zus pakt haar vlug op. 'Zo is het wel genoeg,' zegt Mama tegen Hond. 'Doe Hond maar even naar buiten,' zegt Papa. 'Dan kan Kat rustig wennen.'

Hond zit in de tuin. Het begint koud te worden.

Door het raam kijkt hij naar binnen. De Baasjes zitten op de bank, met Mama in het midden. Haar voeten op het kleed, waar Hond normaal altijd zit. Dan mag hij zijn kop op haar schoot leggen. Dan aait ze hem met haar zachte hand en zegt ze: 'Je bent de liefste hond van de wereld.'

Op Mama's schoot zit nu Kat. Ze wordt geaaid door Broer en Zus. Kat geeft lief kopjes.

Hond wil ook op de bank bij de Baasjes. Hij krabt aan de deur, maar ze zijn te druk met het nieuwe vriendje.

Kat kijkt even om naar Hond, die buiten zit. Ze gaapt en doet haar oogjes dicht. Dan valt ze in slaap.

Hond zit achter het raam en kijkt verlangend naar binnen. Hij kijkt naar de hemel en dan valt er een druppel, op zijn neus.

Het begint zachtjes te regenen.

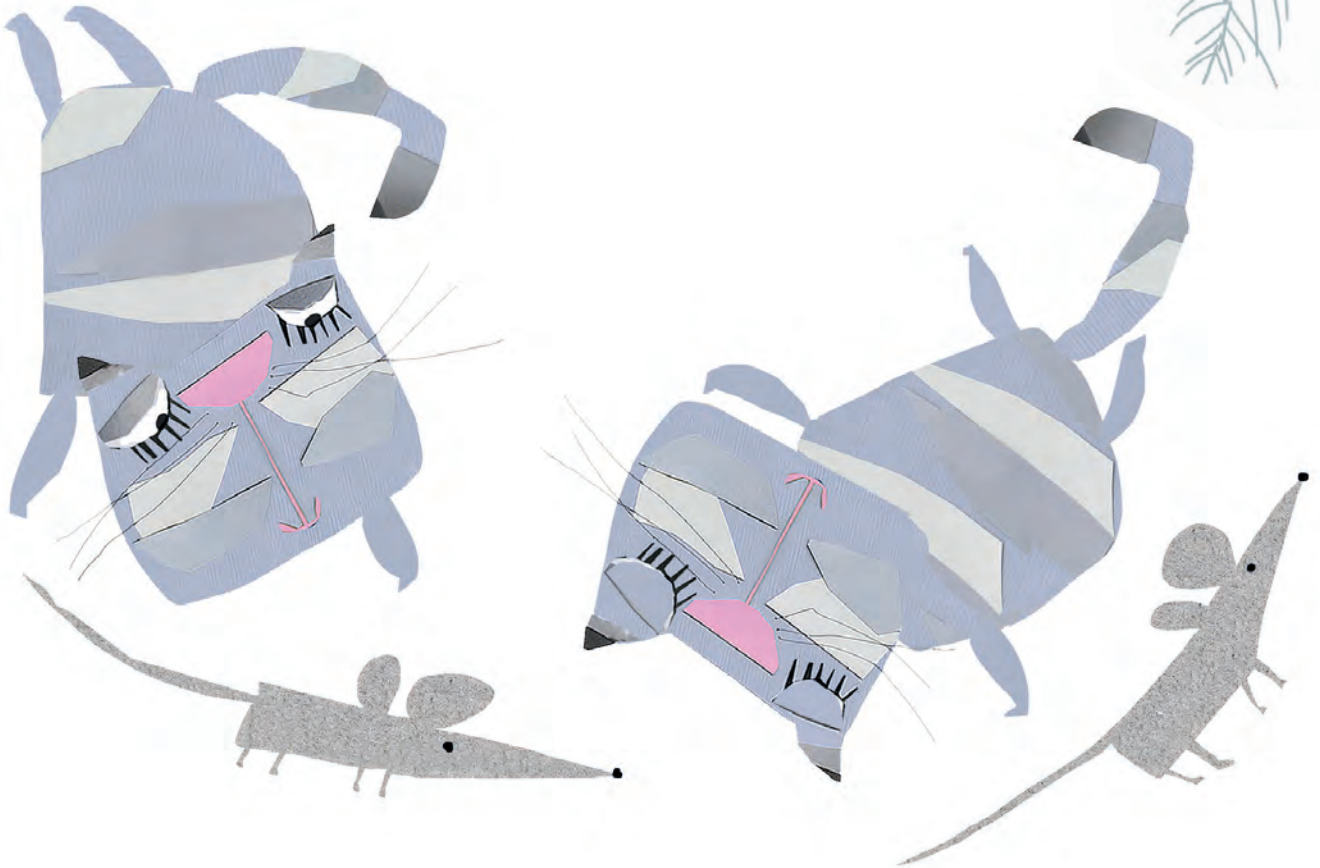
Het gekke uurtje

Hond wil uitgelaten worden. Hij drentelt heen en weer in de gang. Het is de hoogste tijd, maar de Baasjes komen niet.

Ze zijn met Kat bezig. Kat heeft een leuk speeltje gekregen. Een veer aan een touwtje, die beweegt als een vogeltje. Zus houdt het veertje voor Kats neus en zij probeert het 'vogeltje' te vangen met haar pootjes.

Zus vindt dat erg grappig. Die kleine Kat kan nu al jagen!

'Dit is ook leuk!' Broer komt aan met een speelgoedmuis. Als je erin knijpt, dan piept hij. Broer gooit de muis weg. Kat holt erachteraan en brengt hem terug in haar bek. Piep, zegt de muis. Kat legt hem aan

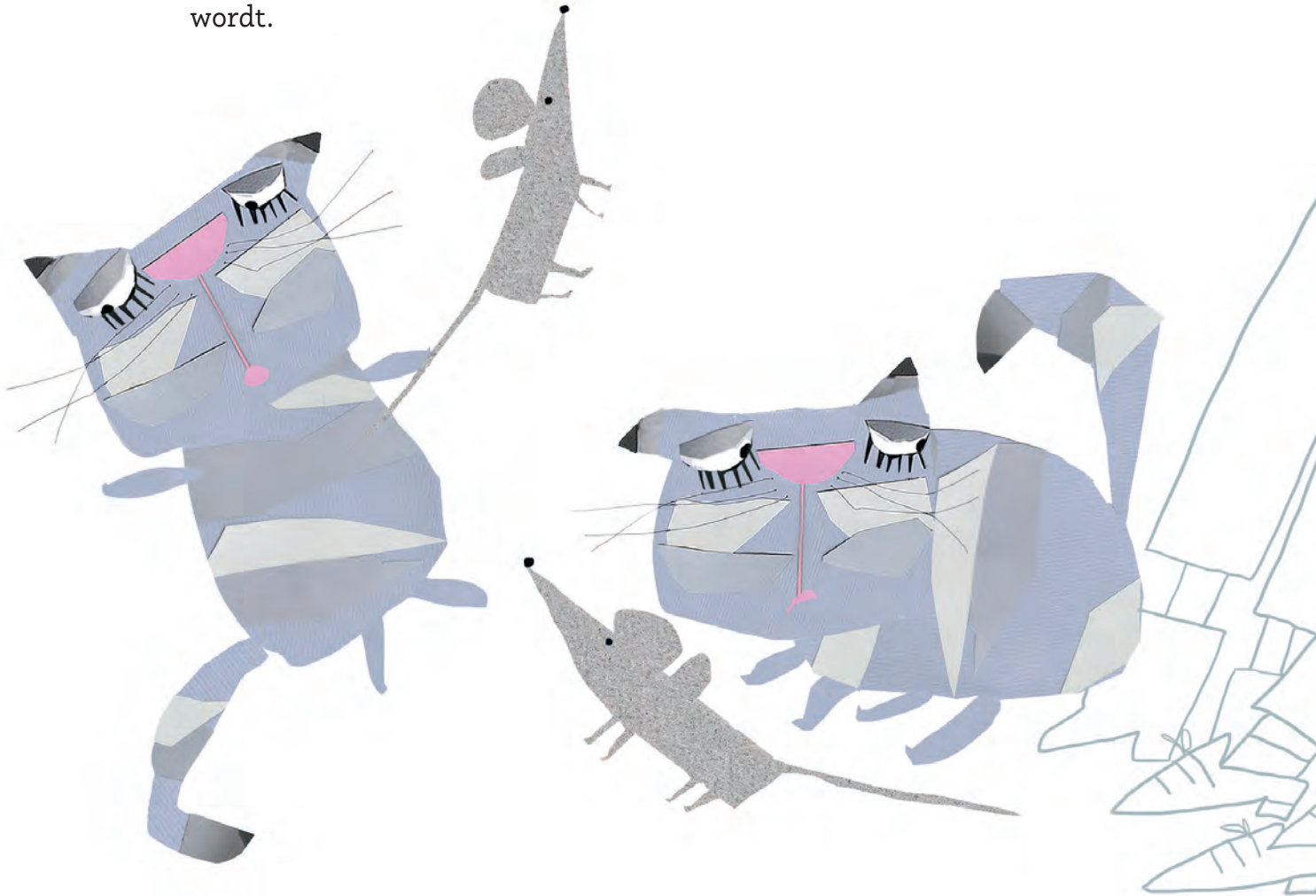
Broer zijn voeten. Broer schatert. 'Kat lijkt wel een hondje!'

Nu rent Kat keihard weg met de muis. Ze struikelt, maakt een koprol en landt weer op haar pootjes. Zus en Broer juichen. 'Kijk die Kat, ze is helemaal gek geworden!'

Hond komt om de hoek kijken waar ze nou blijven. Hij ziet dat Kat de show steelt met haar fratsen.

Kat heeft haar gekke uurtje. Ze spurt met grote sprongen de trap op. Als ze bijna bovenaan is, mist ze de laatste trede. Kat kukelt van de trap en rolt naar beneden. Ze landt als een bolletje pluus voor de voeten van Zus en Broer. Miauw! kermt ze.

Zus en Broer tillen haar vlug op. 'Gaat het wel, poesje? Heb je niks gebroken?' Ze aaien Kat zachtjes over haar rug, zodat ze weer rustig wordt.

Broer komt aan met een brokje.
'Hier Kat, voor de schrik.'
Intussen staat Hond bij de deur.
Hij heeft zelf de riem van de haak
getrokken en houdt hem in zijn bek.
Waf! Kom nou, ik moet zo nodig!

Maar niemand komt, want Kat is alweer op de bank gesprongen, waar ze een kiekeboe-spelletje doet met Zus. Ze verstopt zich achter het kussen en springt ineens tevoorschijn. Kiekeboe! Broer en Zus liggen dubbel.

Mama, die boven op haar laptop zat te werken, komt de trap af. 'Wat zijn jullie aan het doen?' vraagt ze. 'Wat is dit allemaal voor drukte? En waar is Hond? Jullie zouden hem toch uitlaten?'

Dan geeft Mama een gil. Er ligt een plasje op het kleed.
En kijk, het gordijn is ook nat!
Ze kijkt vragend naar de kinderen. Die weten van niks.
Mama zucht. 'Hond! Kom eens hier?' Hond komt aangerend.
Gaan we nu uit?
Mama wijst naar het plasje. 'Heb jij dit gedaan?'
Hond kijkt schuldig.
'Stoute hond,' moppert Mama. Ze haalt een doekje met wat sop
en begint de vlek op het kleed schoon te boenen.
Papa komt thuis, hij heeft zijn jas nog aan. Hij ziet Mama
op haar knieën schrobben. 'Ongelukje,' zegt ze. 'Hond is niet
uitgelaten.'
Papa kijkt met een frons naar de plasvlek. Hij is vies geel, op het
witte kleed.
'Eigenlijk moeten jullie het opruimen,' zegt hij tegen de kinderen.
'Jullie zouden Hond uitlaten.'
Hond staat erbij te dribbelen. Gebeurt er nog wat?
Hij moet nu echt uit.
'Die hond ook altijd,' bromt Papa. Hij is chagrijnig, want
hij heeft net heel lang in de file gestaan.
'Hij kan er niks aan doen, hoor,' zegt Zus.
'We moeten streng zijn,' vindt Papa. 'Anders leert hij het nooit.'
'Maar dat is zielig!' roept Broer.
'Dat heet opvoeden,' zegt Papa.
Hij neemt Hond mee naar
de tuin. Daar moet hij een
'uurtje in het schuurtje'.
Voor straf, omdat hij op
het kleed gepiest heeft.

Als Hond even later weer naar binnen mag, ziet hij dat Kat languit op de bank ligt te dutten.

'Eten!' roept Mama. Kat wordt wakker.

Hond rent naar de keuken en schrokt zijn eten op. In twintig seconden is zijn bak leeg.

Dan is Kat aan de beurt. Ze wacht rustig af tot ze bediend wordt.

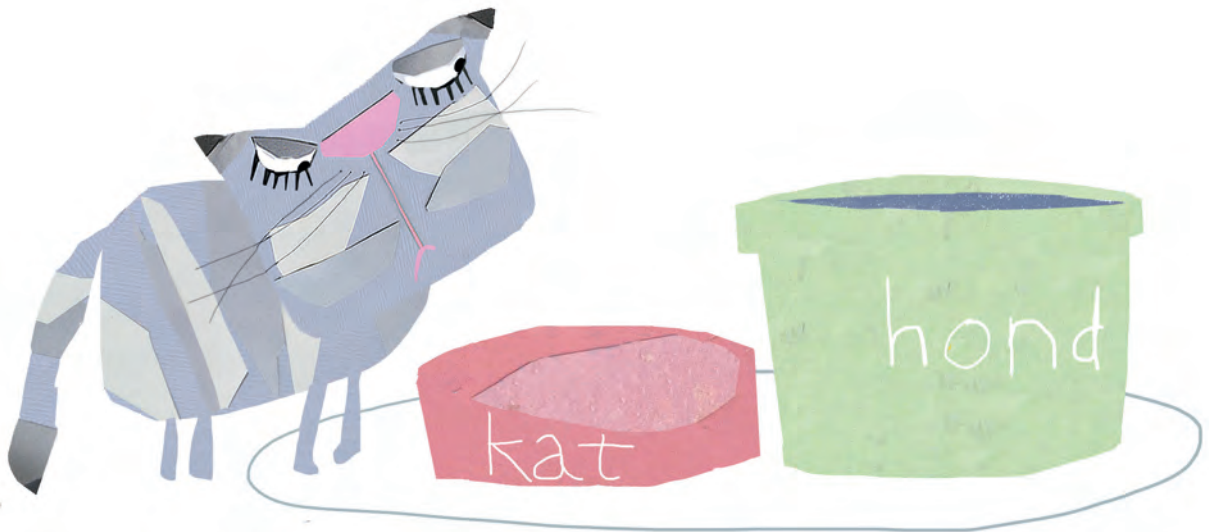
Mama zet een mooi schoteltje klaar met stukjes vers vlees. Die heeft ze speciaal opgewarmd, zodat het niet te koud voelt aan Kats tongetje.

'Kom maar, Kat.'

Kat komt aan schrijden. Ze bekijkt het bordje, neemt een klein hapje, proeft...

Hond kijkt ernaar en fronst. Mevrouw zou nog het liefst met vork en mes eten!

Mama hoort haar telefoon gaan, ze loopt de woonkamer in. Zodra ze de hoek om is, slaat Hond toe. Hij snelt naar het schoteltje van Kat en vreet haar eten in één hap op.

Kat kijkt verbaasd toe. Waar is haar lekkere hapje nou gebleven?
Hond likt het schoteltje nog even helemaal schoon.
Daar komt Mama weer de keuken in en ziet het lege schoteltje. 'Goed zo, Kat, dat was lekker zeker?'
Miauw, zegt Kat. Ze kijkt een beetje beteuterd.
Hond wandelt met een onschuldige blik weg.
Kat kijkt hem na, zoals alleen katten kunnen kijken. Het voorspelt niet veel goeds.
Maar Hond merkt het niet. Hij ligt al lekker in zijn mand uit te buiken.

